

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

65. Cuius qualitatis Episc. Willibrord. sit creatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

Cuius qualitatis Episcopus Willibrordus
sit creatus.

NOta. Pontifices quondam multos creasse Episcopos sine certo titulo, sine certa sede, qui gentium conuersioni incumberent interque eas Ecclesias consecrare, Chrisma conficere, Clericos ordinare valerent, idque nonnunquam ad nullam determinatam Prouinciam aut Nationem, aliquando ad certam nationem. Sic Wiro, Plechelmus, Swibertus, sunt designati Episcopi. Sic S. Bonifacius anno 723. à Gregorio 2. primo est creatus Episcopus, deinde anno 732. Archiepiscopus à Gregorio 3. nullius determinatę Prouincię, sed totius vastissimę Germanię statu Ecclesię cum modum tum exigente. Cum enim ij qui Euangelium gentibus annuntiant, huc illuc procurrare debeant, neque congregatum adhuc ouile in vnaquapiam aut ditiohe aut vrbe obtineant, Episcopalem quidem potestatem vel Archiepiscopalem creandorum etiam Episcoporum ab Apostolico accipiunt; sed incertis interea sedibus, & ad verum summumque animarum Pastorem Christum Iesum, quotquot & vndecumque possunt, oues congregant. Atqui hi nulli alteri Episcopo aut Archiepiscopo, sed immediate Pontifici aut sedi Apostolicę suberant: appellabanturque precise ac simpliciter Episcopi, vel etiam generatim eius Regionis, in qua gregem Domino conquirebant.

Itaque ad questionem Respondetur. S. Willibrordum fuisse creatum Episcopum, imo Archiepiscopum non determinatę Ultraiectensem, sed præcipue totius gentis Frisonicę, quę latissime patens comprehendebat Frisios modernos,

der nos, Groeningenses, Transsalanos, Ultraiectenses, Hollandos, Zelandos, Geldros. 1. quia ad hoc destinabatur ab Egberto ut Frisones vicinosque Barbaros converteret. 2. hoc plane edicit Bonifacius in epist. ad Stephanum Papam: *Quem (Willibrordum) Papa (Sergius) Episcopum ordinavit & ad predicandam Paganam Gentem Fresonum transmisit littoribus Oceani occidenti. Qui per 50. annos predicans præfatam gentem Fresonum maxima ex parte convertit ad fidem Christi, &c.* 3. Quia etiam ad hoc à Pipino ablegabatur Romam ut in natione Frisonica prædicationem, quam inchoauerat, maiori autoritate perficeret. 4. passim loquuntur Authores eum Frisonum Archiepiscopum à Sergio creatum. Ita Molanus, Heda. 5. quia locus sedis, id est Castellum Traiectense, quantum colligitur ex Beda. lib. 5. Histor. Anglicanæ cap. 12, nondum erat ei donatum dum Romam se conferret; non ergo ordinabatur Traiectensis.

Dixi, præcipuè Gentis Frisonicæ, quia nec ad totam solam Frisiam erat arctata potestas, quin potuerit ad alias Regiones, quò Deus vocaret, manus extendere. Hoc rotundè edicit Heda aiens: *Qui (Sergius) eum Willibr. Archiepiscopum, nedum Frisorum, sed & gentibus circumvicinis consecrauit, &c.* Ea potestate legimus illum post acceptum Episcopatum in Daniam excurrisse, prædicasse, aliquot Neophytos eduxisse. Similiter in Flandriam siue occidentalem Franciam. Vnde ad nostra vsque tempora Traiectensi sedi in Flādia subfuerunt Birfletani, Hulstenses, Axellani & Hasnenses ab eo ad fidem conversi. Vide Molanum in indiculo SS. Belgij V. Willibrordus. Operam etiam suam impendit Lutsemburgijs, Antuerpiensibus, Brabantis præsertim Campestribus, à quibus ideo summo in honore habetur.

Sedi

Sed quomodo inungitur Archiepiscopus Willibrordus, cum non habuerit Episcopos sub se, nec Frisia sedes suffraganeas? Resp. rite ordinari & nominari præcise & indefinite Archiepiscopos; quia in primis accipiunt facultatē creandi tam sibi quam alijs Episcopos, quod inter Archiepiscopi munia est, atque eo modo, scilicet virtute, habent Episcopos sub se. Certè Wilhelmus Episcopus 21. in quodam diplomate dato anno 1063, Willibrordum vocat primum sedis suæ, id est Ultraiectensis, Archiepiscopum, cum tamen non solùm vsque ad tempora istius Wilhelmi, sed nec vsque ad annum 1560 vllus Archiepiscopus post S. Willibrordum in Cathedra Ultraiectensi sederit. Bonifacius autem Archiepiscopus Moguntinus, qui à nōnullis numeratur successor S. Willibrordi, nō fuit peculiaris aut proprius Ultraiect. Episcopus, solùm tanquā Apostolicus Legatus administrator quemadmodum circa finem operis demonstrabitur, vbi de eo negotio plenè. Præterea potuit Willibrordus rectè dici Archiepiscopus, nam actu etiam Episcopum auxiliarem subditum habuit statim S. Swibertum quamuis antè ab alio ordinatum. Deinde non multo post, testè Beda, quoque illis in regionibus (Frisiz) constituit ipse Antistites ex eorum numero fratrum qui vel secum vel post se illò ad prædicandum venerant. Ex quibus aliquanti antè Willibrordum obdormierunt in Domino. Huc refertur id Molani in Natalibus SS. Belgij 17. Iunij de Adulpho Episcopo Traiectensi: *Nati sunt (Adulphus & Botulphus Fratres) de Saxonica gente qua Britanniam bello acquisierat; Unde nobiles quiq; soboles suas ad Saxoniam antiqua stirpis patriam (id est modernam Saxoniam Westphaliam & vicina) dirigebant. Ob hoc itaq; prædicti fratres inter Saxones monasterialibus sunt imbuti regulis & arctioris vite informati disciplinis: ubi gratia Dei*

inter perfectiores potestatem adepti sunt docendi. S. igitur Adulphum audita eius fama in Traiectensis Ecclesia Episcopum Rex sublimavit, &c. Et paulò post: Quamvis in Catalogo Traiectensium Episcoporum non legatur, verisimile tamen est eum sub S. Willibrordo claruisse inter Traiectenses Coepiscopos aut paulò antè à Regè aliquo Francorum Traiectensibus destinatum fuisse Episcopum. Hec Molanus. Hinc itaque constat S. Willibrordum ritè fuisse ordinatum & appellatum Archiepiscopum.

Præterea qui indefinitè Archiepiscopali titulo à Pontifice consecrati emittebantur, Legati Apostolici erant aut instar Legatorum; quare conveniebat eos sublimiori appellatione insigniri, ut qui maiori autoritate pollerent. Ita Bonifacius indeterminatè Archiepiscopus constitutus, Legatus Apostolicus cum plena potestate fuit. Vnde frequenter se Legatum, missum Germanicum, missum S. Romane Ecclesiæ, missum S. Petri scribit. Simili eminentiâ inter Frisios luxisse S. Willibrordum intelligi datur ex verbis eiusdem Bonifacij citata epistolâ ad Stephanum Papam ubi ait: *V. Pontifex Sergius servum Dei Willibrordum ad prædicandum supradicta genti Frisonum transmisit, &c. & statim, Maius & potius fieri debet præceptum Apostolicæ sedis & ordinatio Sergij Papa & Legatio V. Prædicatoris Willibrordi ut & fiat sedes Episcopalis subiecta (immediatè) Romano Pontifici prædicans genti Frisonum, &c. Quem seriò munifica legatione miserat Pipinus, honorifica legatione voluit remittere Sergius. Ac reor Pipinum, Pontificemque voluisse & Archiepiscopali titulo, & honorifica legatione Willibrordum munire contra Colonienfes Frisiorum sacris & sedi Ultraiectinæ avidè inhiantes, à quorum vexationibus plurimum impeditus fuisset cursus prædicationis eius. Nec fructu caruit Principum virorum consilium: nam viuo Willibrordo numquam, Bonifacio tandem ad finem vitæ*

ve rgente

vergente, rupto 40. annorum silentio, rixas ciere pro antiqua possessione (ita prætendebant) occooperunt, tantò nisi ut tum importuna eorum instantia, tum superuenientibus Barbarorum incurfionibus, Ecclesiam Ultraiectensem fasces submittere coegerint. Quo de negotio sic Hædanus: *Hactenus tempore Willibrondi & Bonifacij Ecclesia Traiectensis licet noua & tenella quodammodo plantatio, Metropolitana fulgebat dignitate, sed continuis hostium incurfionibus attrita, solita auctoritate carere & declinare cepit, & Ecclesia Coloniensis ut pote florenti & in felicitate constituta paulatim cadere uniuersa diocesi per Saxones & Frisios Orientales Duce Widikindo & postea per Danos & Normannos afflictæ & in solitudinem redacta, ita ut Ecclesia ipsa Episcopum suum amodo alere nequiret, nec onera aut impensas sufferre præpediente egestate ne ad sedem Apostolicam promunere Archiepiscopalis benedictionis de cætera recurreret, imo ut Abbatibus per Archiepiscopum Coloniensem impendebatur consecratio. Cessauit & Mitra usus usq; ad tempora Godebaldi Episcopi. Hæc ille. Numeratur uero is Godebaldus 24. à Willibrordo Ultraiectensis Episcopus, seditq; ab anno 1112. usque in ann. 1127. adeo ut eò usque secundum eundem Hædam per quatuor sæcula mitra caruerint Antistites Ultraiectini; quod permirum est & infra examinabitur. Simile quid metuendum erat Willibrordo ni Apostolico munimine roboratus foret*

DISSERT-